

خویشاوندی زبان‌ها و خاستگاه زبان لاتین در شاخه زبان ایتالی از خانواده زبان‌های هند و اروپایی

واژگان کلیدی

- * زبان‌های هند و اروپایی
- * زبان لاتین
- * خویشاوندی زبان‌ها
- * تنوع زبانی
- * شاخه زبان ایتالی

نسرین گندمی* E-mail: ngandomi@ut.ac.ir

کارشناس ارشد زبان‌شناسی همگانی

چکیده:

در مقاله حاضر با بررسی تاریخی زبان لاتین نشان داده می‌شود که این زبان هرگز نمرده و پیوسته در تغییر بوده و هیچگونه وقفه‌ای در پیوستگی آن در یک مقطع زمانی و مقطع زمانی دیگر وجود نداشته است. صورت‌های مختلف زبان لاتین که امروزه در پاریس، رم و مادرید به کار می‌رود اگرچه با زبان رومی‌ها و با یکدیگر آنقدر متفاوت است که دیگر نمی‌توان آن‌ها را «لاتین» نامید و امروزه به جای لاتین پاریس، لاتین رم و لاتین مادرید از عنوان فرانسه، ایتالیایی و اسپانیایی استفاده می‌شود، اما از اینها می‌توان به عنوان صورت‌های متأخرتر زبان لاتین یاد کرد.

بدین منظور در این مقاله، ابتدا از مطالعات تاریخی و تطبیقی و تماس زبان لاتین در روم با یونانیان و بکارگیری آن به عنوان زبان رسمی، بازرگانی، علم و آموزش سخن گفته می‌شود. سپس در بخش دیگر، به چگونگی ایجاد تنوع زبانی در زبان لاتین در نتیجه هم نشینی آن با دیگر زبان‌ها و تبدیل آن به زبان‌های رومی متعدد پرداخته می‌شود. با توضیح خانواده زبان‌های هند و اروپایی و زبان ایتالی در این خانواده که لاتین مهم‌ترین زبان در این شاخه است سعی می‌شود تا با بررسی خویشاوندی زبان‌ها در این شاخه به نیای زبان‌های رومیایی جدید پرداخته شود؛ در نهایت، چگونگی تغییرات زبان لاتین و تبدیل آن به صورت‌های متأخرتر توضیح داده می‌شود.